

מ"ת 19411/06/14 - מדינת ישראל נגד יוסף חולייסי

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים מ"ת 19411-06-14

24 יוני 2014

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

יוסף חולייסי (עציר)

המשיב

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בת"פ 19398-06-14.

2. כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו תקיפה וגרימת חבלה בכוונה מחמירה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.6.2014 בסמוך לשעה 18:30 צעדו י.ר. (קטין יליד 0.0.1997), י.ב (להלן: "י") ואחרים, ברחוב מעלה השלום בירושלים לכיוון הכותל המערבי. במהלך ההליכה נעצר יצחק ועשה צרכיו בסמוך לעץ המצוי בקרבת ביתו של המשיב. המשיב הבחין בי, וכיוון שחשד שי וחבריו מתכוונים לפלוש לחצרו כדי להזיק לה, ניגש לעברו והעיר לו על נוכחותו במקום. בהמשך לכך, דחף המשיב את י, אחז בו בחוזקה מאחור והיכה אותו, ויצחק קרא לעזרה.

לשמע קריאותיו של יצחק הגיעו לעברו י.ר. ואחרים, ובינם לבין המשיב ותושבים מקומיים נוספים שהגיעו למקום התפתח ויכוח בצעקות.

בשלב זה אחז המשיב באלה העשויה מעץ, התקרב אל י.ר. והכה אותו בראשו בעוצמה באמצעות האלה, בכוונה לגרום לו חבלה חמורה.

כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרם לי.ר. שבר דחוס בגולגולת, חתך בקרקפת ושטף דם תוך גולגולת, והוא אושפז במחלקת טיפול נמרץ ניורוכירורגי.

3. ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

ככל שישנן ראיות, אין מחלוקת על קיומה של עילת מעצר.

4. טיעוני ב"כ הצדדים:

כאמור, האירוע נשוא כתב האישום התרחש בהיות י.ר. בדרכו, עם אחרים, לכותל המערבי. אין בין הצדדים מחלוקת על כך שבמהלך האירוע הוכה י.ר. ונפגע בראשו. המחלוקת נוגעת לחלקו של המשיב באירוע.

ב"כ המבקשת הפנה לסרטון, בו נראה המשיב אוחז באלה, מניף אותה וחובט באמצעותה. כן הפנה לעדותו של י.ר., לעדותו של עד הראיה יצחק בבג'אני ולעדותו של צלם הסרטון, קהתי, לפיה צילם את המשיב כשהוא מכה במתלונן באלה. לטענתו די בראיות האמורות כדי להצביע על המשיב כמי שהיכה את י.ר. .

ב"כ המשיב טוען כי האירוע התרחש לאחר שקבוצת יהודים נכנסה לחצרו של המשיב, והוא חשש מהם והתגונן מפניהם. נטען כי חלקם לבשו חולצות עם הכיתוב "תג מחיר".

לטענת ב"כ המשיב, מדובר בבית עם חצר, הנמצא מחוץ לחומת העיר העתיקה, ולידו חניון של מכוניות. קבוצת היהודים הגיעה למקום, אחד מהם הטיל מימיו מאחורי עץ בחצרו של המשיב, התפתח דין ודברים, החלו דחיפות הדדיות. בכך, לטענת ב"כ המשיב, הסתיים חלקו הראשון של האירוע.

לדברי ב"כ המשיב, חלקו השני של האירוע מתואר בסעיף 3 לכתב האישום, וכולל הגעתם של תושבים למקום, ויכוח בין הקבוצות, ואז רוססו התושבים בגז מדמיע. בחלק זה של האירוע נפגע י.ר., לא על ידי המשיב.

החלק השלישי הוא החלק המצולם, במהלכו רואים את המשיב מניף אלה ומכה בה, לא רואים במה היכה. נטען על ידי ב"כ המשיב כי המשיב, שכיוון את האלה לעבר הצלם, פגע בשער, לא במתלונן.

ב"כ המשיב טוען עוד כי מהראיות עולה שבמקום היו מספר תושבים שהחזיקו באלות, וי.ר. אינו יכול לומר מי מהם היכה בו באלה. עוד הוא טוען כי החלק המצולם אינו קשור לאירוע במהלכו נפגע י.ר., שכן בצילום נראה רק המשיב ולא נראים אנשים נוספים המחזיקים אלות, כגירסת י.ר..

דיון ומסקנות:

5. לאחר בדיקת תיק החקירה שנמסר לעיוני, אני קובעת כי ישנן ראיות לכאורה לכך שהמשיב עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

(א) י.ר. מסר בהודעתו במשטרה כי היה בדרכו מהחניון של שער ציון לכיוון הכותל, יחד עם אנשים נוספים שהיו בדרכם להתפלל בכותל. לדבריו הגיעו מספר אנשים דוברי ערבית, חמישה מהם החזיקו אלות, אחד מהם התקרב אליו ונתן לו מכה בראש עם האלה ואחרים היכו אותו, הוא אינו יודע איך. הוא נחבל בראשו ופונה באמבולנס לבית החולים. י.ר. אינו מכיר את התוקפים ולא יודע מי מהם היכה אותו באלה.

(ב) יצחק בבג'אני העיד כי הלך לכותל, אחרי קבוצה של בחורים יהודים דתיים כבני 15, ראה את הקבוצה עוברת על פני קבוצת בני מיעוטים, ללא דיבור או מגע איתם. בשדה פתוח במקום היה עץ והוא הלך להתפנות שם. לדבריו, כאשר יצא מתוך השיח שלידו עמד, הגיע לעברו בחור ערבי גדול ולידו נעמדו עוד שלושה עם אלות ביד. הוא אמר להם שרק התפנה לרגע והמשיך ללכת, ללא כל התגרות, לפתע נתן לו אותו בחור דחיפה חזקה, הוא נפל לתוך השיח ואז הבחור החל לחנוק אותו והיכה אותו בבעיטות ובאגרופים. הוא צעק, ובחור יהודי שהיה במקום רץ לעזרתו. לאחר מכן ניגשו לאותו בחור ערבי שלושה ילדים יהודים שהיו בדרכם לכותל, ושאלו אותו מדוע היכה אותו, ואז אותו בחור "**בא בשיא האכזריות עם המבוס והוא ניפץ את ראשו של אותו ילד**". לדבריו הוא נמלט מהמקום והזעיק משטרה, תוך שהערבים מיידים לעברו אבנים.

עד זה תאר את הבחור שתקף כקרח, גבוה, יחסית בהיר, לבש חולצה שחורה עם שרוולים קצרים, תאור התואם את מראהו של המשיב.

(ג) העד יאיר מרדכי קהתי העיד כי היה בדרכו עם קבוצת בחורים לכותל להתפלל, כאשר שמע את י ב קורא לעזרה. הם רצו חזרה כדי לעזור לו, ואז "**ראיתי שלושה-ארבעה ערבים ואת הערבי שגם הרביץ אחר כך באלה הוא החזיק את י ב חזק כזה מאחורה**". לדבריו, כאשר הערבים ראו אותם, צעקו לחבריהם שהגיעו מכוון הבתים, ואז הבחור שחרר את י. כחמישה מהערבים שהגיעו החזיקו בידיהם אלות, אחד מהם התקרב אליהם.

העד ציין כי בשלב זה החל לצלם את האירוע בפלאפון שלו. אותו ערבי, שצולם, התקרב אליהם ו"**דפק אלה לראש של משהו שהתברר אחרי זה שזה י.ר.**" לדבריו, הם ברחו לאחור ואז "**הערבים נפרסו על הכביש עם האלות, התחילו להתקרב לכיווננו, הוצאתי גז פלפל מהכיס כי חשתי סכנה ממשית, כי הוא בא לתת לי את האלה לראש, הוא התקרב אלי, אני מדבר על אותו ערבי שתקף ועוד חברים שלו, הם היו פרוסים על הכביש בשורה, הוא אישית היה קרוב לעוד ערבי שהיה לידו והם היו קרובים אלי והשאר היו יותר בהמשך של הכביש. ריססתי גז פלפל באוויר כדי שלא יצליח להגיע אלי ולפגוע בי וזה לא נראה שזה כזה מרתיע כי הם המשיכו להתקדם לכיווננו ואז כבר ברחנו למעלה והם התקדמו לכיווננו בהליכה איטית יחסית, נחושה... עלינו למעלה ואז הם פשוט הגיעו לצדדים של הכביש, תפסו אבנים והתחילו לזרוק אותם עלינו...**".

העד ציין כי החשוד שתקף היה גדול מאוד בגוף, שרירי, מגולח גם בראש וגם זקן, קרח, גבוה, חולצה שחורה, החזיק ביד אלת בייסבול.

העד זיהה בסרט את המשיב כמי שהיכה את י.ר. באלה. לדבריו, במקום היו גם אחרים שהחזיקו אלות, לא רואים אותם בסרטון.

6. כאמור, המשיב אינו חולק על כך שהיה במקום, והוא מאשר כי הוא האדם שצולם בסרטון כשאלה בידו והוא מכה בה. לטענתו, קודם רוסס בגז פלפל, הוא לא היה בשליטה ולא ראה כלום, ואז תפס מקל שמצא על הקרקע והחל לנופף בו כדי להרחיק ממנו את היהודים ולהגן על עצמו. לאחר מכן עזב את המקום לבית דודתו ושם התעלף. בהמשך בא לתחנת המשטרה כדי להגיש תלונה.

7. לעניין חלקו הראשון של האירוע, תקיפתו של י - לעניין זה העיד יצחק, ולמעשה גם המשיב אינו חולק על כך שהיה מגע כלשהו בינו לבין י. די בכך כראיה לכאורה לגבי חלק זה של כתב האישום.

אשר לתקיפתו של י.ר. באלה - לענין זה, לרבות זיהוי המשיב כמי שעשה את המעשה, מתייחסות עדויותיהם של י.ר., י וקהתי. לכך נוסף הסרטון שצולם על ידי קהתי, שמצפיה בו עולה כי הוא תומך בגירסת י.ר. וחבריו. בסרטון ניתן לראות את המשיב, הוא אינו נראה כמי שאינו בשליטה או כמי שרוסס זה עתה בגז פלפל, הוא נראה בשליטה מוחלטת, אוחז באלה ומכה בכח.

זאת ועוד, הוא אוחז בידו אלה ולא מקל שמתגלגל על הקרקע.

בסרטון לא נראה המשיב מתגונן וכדבריו מנפנף במקל, אלא תוקף, מכה באלה בחוזקה במה שלפניו.

הסרטון נתמך בגירסתו של קהתי, שצילם אותו, ואשר העיד כי המשיב הוא שהיכה את י.ר. באלה וכי האירוע שתועד על ידו בסרטון הוא הכאת י.ר. על ידי המשיב.

אמנם לא נראים בסרטון אנשים נוספים, אך אין בכך כדי לסתור את גירסת עדי התביעה, שכן אין מחלוקת על כך שבמקום היו אנשים נוספים, ומכאן רק שהללו לא צולמו. הצלם התמקד באותו אדם שהרים את האלה והיכה בה, כפי שמסר בהודעתו במשטרה.

8. לאור האמור לעיל ניתן לקבוע כי ישנן ראיות לכאורה לכך שהמשיב תקף את י, ולאחר מכן תקף את י.ר. באלה, היכה בו וגרם לו לשבר ולשטף דם בראשו.

9. כאמור, אין מחלוקת על קיומה של עילת מעצר.

10. אשר לחלופת מעצר -

המבקשת מתנגדת לשחרורו של המשיב לכל חלופת מעצר שהיא.

ב"כ המשיב מציע לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בביתו.

כאמור, מעשיו של המשיב מעידים על מסוכנותו - המשיב היה מעורב באירוע חמור, במהלכו הגיע כשבידו אלה, והיכה בי.ר. בעוצמה רבה בראשו. קודם לכן תקף את יצחק. על פני הדברים לא נראה כי מדובר בהתגוננות של המשיב, אלא בהשתתפות בעימות בין קבוצת יהודים שעברה במקום לבין ערבים שהתאספו ותקפו אותם.

עם זאת, למשיב הרשעות קודמות ישנות מאוד בהחזקת סכין ובתגרה, לא נרשמו לחובתו הרשעות בשנים האחרונות ואין לחובתו הרשעות בעבירות אלימות.

זאת ועוד, הרקע לאירוע, כנטען בכתב האישום, הוא כניסת אנשים לחצרו של המשיב, וחששו כי הללו באים להזיק לו, דהיינו מדובר באירוע נקודתי על רקע מסויים ולא דווקא בהתנהגות המאפיינת את המשיב.

לפיכך, ניתן לשקול שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

11. כאמור, חלופת המעצר המוצעת היא מעצר בית בביתו של המשיב. חלופה זו איננה מתאימה, בהתחשב בכך שהאירוע התרחש בסמוך לביתו של המשיב ולאור הרקע לאירוע כמפורט לעיל.

ככל שתוצע חלופת מעצר אחרת, היא תיבדק גופה.

12. לאור האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תשע"ד, 24 יוני 2014, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**